

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium ad Christum viventem in Cruce.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

Evangelicas, & nemo se decipi sinat: quia nihil probabitur in divino iudicio, nisi quod fuerit probatum in cruce.

E X E R C I T I V M

Ad Christum viventem in Cruce.

I.

Se, & omnia dedit IESUS. **T**otus es meus, totus es meus, opulenta spes animæ meæ! totus impensus meo servitio, & meæ salutis. Totum, quod accepisti ab humanitate nostra, redit in magnos tuos labores cum lucro & auxilio meo; ut propter bona tua me pauperem reputare non possim. Mei nihil indigebas, quando suscepisti meam naturam, & eam totam impendis meæ salutis, totâ pro me pateris, totâ mihi servis, ut lucreris amorem cordis mei. Et quia, Domine animæ meæ, totum das in pretium Redemptionis meæ, non es contentus totam dare, ac totam simul pati; sed vis, ut patiantur singillatim omnes partes ejus, & unaquæque flagret vivis flammis amoris. Das mihi tuam Divinitatem, plenam infiniti amoris: & infinita est virtus omnium, quæ mihi das & pateris pro mea salute. Das mihi tuam Humanitatem tormentis vexatam à capite usque ad calcem: caput spinis coronatum, cæsariem & barbam convulsam, genas alapis liventes, oculos tumentes lacrimis, & offensos aspectu tot rerum molestarum, os imbutum aceto ac felle, aures vexatas blasphemis contra tuam divinam personam, collum fune raptatum & afflictum, ut caput sustinere non possit: manus & pedes clavis confixos, carnem laceratam flagellis, nervos crudeliter extensos, ossa dissoluta, vestimenta sorti subjecta, vires consumptas, vitam & honorem ad nihilum penè redacta inter duos latrones, cogitationes intentas meæ salutis: Matrem mihi relinquis pro Domina, Patrem æternum mihi concilias, merita tua mihi donas, gloriam tuam promittis, misericordiam offers, Justitiæ pro me satisfacis, animam propter me separas à corpore, mortem pro me oppetis, sanguinem usque ad ultimam guttam effundis pro me, & ardes totus amore, quo facis hæc omnia.

II. O superna opulencia mea! quantò melius observas tu erga me peccatorem præceptum amoris, quod mihi dedisti, quàm ego

ego erga te Deum ac Dominum meum? Amas me ex toto corde, ex tota anima, ex tota virtute tua, ex omnibus viribus tuis, ex toto corpore, & omni eo, quod habes. Omnia impendis tam liberaliter, ut pro me accumules immensum thesaurum bonorum. O vera vita animæ meæ! O Domine cordis mei! non scio gratus esse tanto amori, non scio eum æstimare pro merito. Adoro illum, & laudo illum, quantum scio & valeo: atque utinam habeam vires omnium Angelorum, omniumque Sanctorum & justorum, ad amandum te cum illis & respondendum ingenti foco amoris, quem mihi ostendis! Sed tu Deus meus, facis omnia, sicut es, infinito modo; ego omnia, sicut ego sum, miserè: quamvis & hoc mihi dederis, ut faceres te infirmum cum infirmis, pauperem cum pauperibus, & similem peccatori cum peccatoribus, ut omnes cognoscamus, te non expectare à nobis paria & æqualia tuis; non enim habemus: sed esse contentum nostrâ inopiâ, & bonis desideriiis. Ergo, Domine animæ meæ, quidquid à tua manu accepi, eidem consigno, & offero in sempiternum obsequium, corpus, animam sensum, vires, vitam & mortem, & quæ sola ex me habeo, peccata mea: quidquid etiam largitus es mihi donorum, amicorum, ingenii, habilitatis, cogitationum, bonorum naturæ, fortunæ & gratiæ; omnia ad pedes tuæ sanctæ crucis depono.

III. Huc usque, bone JESU, malè sum usus omnibus rebus: & cum tu dederis omnia, ut iis tibi serviam, & promerear gratiam ac gloriam tuam, ego te omnibus offendi, & iram tuam ac damnationem promerui. Sed, ô mi Redemptor! quantum possum, ex corde me convertito ad te, & sisto me paratum ad omnem afflictionem, tribulationem, desolationem & ærumnam, quam volueris pro meis peccatis me pati, & subire in tuo servitio. Per hunc amorem, quem ostendis mihi, te oro, suscipe totum, ac dispone de illo, sicut tibi placuerit. Intra, Domine, in hanc animam: vide oculis meis, audi meis auribus, loquere linguâ meâ, & move omnia membra mea. Inflamma cor meum amore tuo, ne retrahas unquam manum tuam à me, neque sinas me incedere pravis itineribus meis. Ignosce, quæ perperam feci: purga & sana, quæ tibi non placent: transforma me totum in amore tuo,

Contentus
desideriis
nostris.

*Beatus, qui
illo conten-
tus vivit!*

crucifige me pro te, & in te, o amor, o spes mea! O Bonitas infinita, quandoquidem das mihi totum, quod es & habes, fac in anima mea, ut te solo contenta sit, solum te desideret, ad te suspiret, & ego velim te solum. Sis tu meus thesaurus, mea vita, meus honor, mea requies, mea pax, mea securitas, & mea gloria. Anima mea quaerat te solum, acquiescat in te & in brachiis tuis inveniat suam requiem, oblita omnium rerum totius vita.

IV. O Unicum bonum, amor, & spes animæ meæ! quid hoc est rei? crux & horæ, quibus pendes in ea, tibi soli sunt graves, peccatoribus autem levamento, solatio & refrigerio. Quælibet hora lethalis erat corpori tuo, deficientibus viribus, & pondere corporis augmentibus dolores & vulnera: irrisiones & injuriæ renovantur singulis quasi momentis, duritia crucis non mollescit, neque remittit rigor Patris æterni. Sol tibi negat lucem suam, undique afflictus es tormentis lethalibus. Pro solis peccatoribus nihil his horis invenitur triste: soli reperiunt in te amicum & solatium. O divine & innocens Agnelle, reservas tibi soli dolores? ita illorum es appetens, ut nolis in cruce inveniri, quod me cruciet vel terreat? o benedictum amorem divinum, & laudabilem in sæcula! si ego sim servus, in cruce libertatem invenio: si circumder hostibus, habeo te verum & fidelem amicum: si in captivitate, crux mihi facit jucundam: si in afflictione, hic me consolans: hic superas meos inimicos: si petar injuriis, hic mihi efficit dulces: si falsis testimoniis, hic æternam veritatem me doces: si me deserant amici, hic ex inimico facis me Filium tuum: si temporalia desint, hic ubertim provides mihi: si me persequantur homines, hic me defendis: si iniquè condemnent, hic me absolvis: si peccem, hic ignoscis: si infirmer, hic me confortas: si trister, hic me exhilaras: si fugiam, hic me revocas: si revertar, hic me recipis: si quid ignorem, hic me instruis: si cæcus sim, hic me illuminas: si lapsus, hic erigis: si frigidus in oratione, hic das mihi fervorem: si fervens, hic magis accendis: si proficiam, hic mihi faves: si perseverem, hic me coronas.

*Operation:
Crucifixi
mortalium*

V. Hic habeo quietem & consolationem: hic plango, & exhilaror: in omni occasione, in omni tempore, in omni statu es:

tu, mi JESU crucifixe, mea securitas, meus sincerus amicus, & fidelis socius, meus Magister sapientissimus, & mei amantissimus Pater. Cùm aspicio, ò mi Consolator! manus clavis affixas, & accedo ad te, tu me uris: & cùm aspicio pedes, similiter. Cùm te voco, subito venis, ac te mihi, associas. Affixus es cruci, debilis & sine viribus; at cùm ad te accedo, subito me suscipis; subito dulcem, subito suavem, subito amabilem, subito pulchrum, subito talem te invenio; qualem volo ac desidero. Quid amplius possum desiderare, cùm hinc inveniam, quidquid mihi est necessarium? quid facio, Deus meus, quando tecum non sum? Tantùm quando te fugio, mihi videris asper: quando me abscondo, fingo mihi terigidum: quando immemor tui alia diligo, tunc te timeo. Sed quando accedo ad te in cruce, ò mi divine auxiliator! video me delusum fuisse, & mox iterum te exhibes mihi, me recipis, me amas, & imple omnibus bonis. O qui nunquam tui oblitus, nunquam a te digressus fuisset! Ama anima mea, Dominum istum, & ejus amore omnium aliorum obliviscere: quia quidquid in mundo est, malè tibi facit, & ille in se suscipit omnia mala tua, tibi que dat suum amorem, & bona sua. Amo te bone JESU! amo te, beatitudo mea, & cupio semper ardere in tui amore.

VI. O Crux, fidelissima socia Domini mei! dimitte nunc eum, & mihi da: ego volo eum accipere in animam meam: quin ipsa cum eo ingredi in eam, & me tibi affige. Non vivam, nisi vobiscum. Cessent nunc meæ miseræ, renovetur vetus homo, & vivam ego in juventute Spiritus Domini. O sanctissima crux! cùm Dominus non fatigetur patiando, fatigeris tu illum cruciando. Tu sola digna fuisti portare pretium gloriæ. Dulcis crux, dulces clavi, qui sustinuitis pondus tam dulce: jam suaves estote ac dulces, quia quem tenetis affixum, non meretur ea, quæ patitur. Demitte ramos tuos, arbor divina; inclina brachia tua, emolli dura tua viscera, tenerescat naturæ tuæ rigor, ut blandiùs tractentur membra hujus incoentissimi Agni. Requiesce jam, Domine, à tantis tormentis, à tantis doloribus, & veni in hanc animam, quæ desiderio tui tenetur, & valde indiget præsentia tuâ.

*A quibus
mala mundi
di tollat.*

tuâ. Veni ad illam, quiesce in illa, occupa illam, & posside tanquam tuam; quia tu creâsti eam: absolve in ea opus, quod incepisti in cruce.

O Mater DEI sanctissima, fidelis socia æumnarum Domini! tu vides, quanto labore me quæsiverit: fac ne in vanum laboraverit. Merear tua intercessione, ut sine omni divisione dignetur in me vivere sua divina Majestas, & ego in eo. O Curia cælestis, quæ didicisti à Domino diligere peccatores, ac festum celebras in conversione cujuslibet eorum: juva me, ut convertar totus ad eum amandum, & me crucifigendum semper in ipso, & pro ipso. Amen.

Quid Christus in Cruce doceat ac damnet.

I.

*Lux divina
veritates
revelat.*

Lux divina, quæ illuminas animas positas in tenebris & obscuritate mortis: lux, quæ illuminabas cæcum Tobiam, quando captus tua pulchritudine elucidabat puritatem animæ suæ, & in te collocabat omnem spem suam: lux, quæ inter irrisiones & latrones, neque solis eclipsi, neque malitia inimicorum, neque injuriis ullis potuisti obrui & abscondi: lux, quæ resplendens cum æterna & divina sapientia, revelas veritates occultas, detegis errores vitæ humanæ, ac certam viam ostendis in cælum, teque cognosci facis ab his, qui te crucifixerunt, & confiteri latronem, qui te blasphemârat, & agnoscere à petris, quæ scissæ sunt, & à Patre æterno, cujus obedientiâ moreris. Mitte, ô lux divina, radios tuos super hoc cæcum & ignarum cor; ut videat, quæ damnes in cruce, & quæ doceas probesque; & inflamma congelatam hanc animam amore divinæ sapientiæ tuæ, & odio eorum, quæ improbas, ac studio imitandi, quæ doces & mandas.

*Damnat
fundamenta
vitæ hu-
mana*

I DOCTRINA.

II. Fundamenta vitæ mundanæ, & infelicia fulcra operum ejus, quæ recedunt ab hoc superno bono crucifixo, sunt (sicut ait Scriptura divina) apostatare, & subducere se ab obedientia, & à charitate debita DEO: concupiscentia & amor carnis

ac